

Pastel

Alexandra Edapo

Rânduri de dezamăgire dincolo de fereastră
În noua ordine dictată de sistemul riguros ;
nicio supraviețuire ,un ultim oftat in gheață
cu prețul deliciului de ceva ore de miros .

Inima lor , prea mică pentru așa dezamăgire ;
pleacă acolo unde Cineva s-a înduioșat
să lase felia de soare mai aproape de iubire ...
să caute alt anotimp , la fel ca un refugiat.

Petice rupte din costumul paznicului de vară :
unele au murit de verzi , n-au apucat
să se îndrăgostească , să învețe să le doară
iubirea , și-apoi să iubească curat.

Oare , cele înțelepte , ce știu că-i ultima suflare ,
ce-au dat tot verdele din ele pentru iubirea de zefir ,
văd toată viața într-o clipă ?o ultimă plimbare
înceată plină de regrete , în jos , spre cimitir.

Nu , el n-a iubit destul.Să vină un croitor !
să adune tot ce e pe jos , să coasă înapoi pe ram
cu papiotă din portative al partituri de clangor ,
de dinainte de aceea toamnă , când încă ne iubeam.

Sunați să vină croitorul , s-adune ultime regrete ,
și-un muzician cu-o orchestră -că partitura s-a uitat ;
să facă haină nouă , lucrând pe indelete,
să nu lase , pe iarnă , un paznic dezbrăcat .